

Předběžné otázky

1) Musí být fyzické a právnické osoby, které se podílí na uvedení uvedených látek na trh tak, že tento podíl představuje podle čl. 2 odst. 1 písm. d) rámcového rozhodnutí 2004/757⁽¹⁾ trestné jednání, považovány za „hospodářské subjekty“ ve smyslu čl. 2 písm. d) nařízení č. 273/2004⁽²⁾?

V případě kladné odpovědi na první otázku:

- 2) a) Představují taková jednání hospodářského subjektu uvedeného v první otázce „okolnosti“ ve smyslu čl. 8 odst. 1 nařízení č. 273/2004?
- b) Představují taková jednání, jako je přebírání, převážení a skladování uvedených látek „okolnosti“ ve smyslu čl. 8 odst. 1 nařízení č. 273/2004, jestliže jejich záměrem není dodávat tyto látky třetím osobám?

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2004/757/SVV ze dne 25. října 2004, kterým se stanoví minimální ustanovení týkající se znaků skutkových podstat trestných činů a sankcí v oblasti nedovoleného obchodu s drogami (Úř. věst. 2004, L 335, s. 8).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekursorech drog (Úř. věst. 2004, L 47, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem
(Nizozemsko) dne 21. prosince 2021 – Nokia Solutions and Networks Oy v. Inspecteur van de
Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven**

(Věc C-809/21)

(2022/C 138/16)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nokia Solutions and Networks Oy

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

Předběžná otázka

Jedná se o porušení unijního práva jakožto podmínku nároku na úroky plynoucího z unijního práva, který stanovil Soudní dvůr Evropské unie, rovněž tehdy, jestliže orgán členského státu po propuštění zboží na základě následné kontroly celního prohlášení podaného po 1. květnu 2016 vyměří poplatky v rozporu s platnými předpisy unijního práva a vnitrostátní soud konstatuje porušení tohoto práva?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko) dne
28. prosince 2021 – „Vinal“ AD v. Direktor na Agencija „Mitnici“**

(Věc C-820/21)

(2022/C 138/17)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Vinal“ AD

Žalovaný: Direktor na Agencija „Mitnici“

Předběžné otázky

Jak musí být vykládán čl. 16 odst. 1 směrnice 2008/118/ES⁽¹⁾ v části, v níž stanoví, že povolení pro zřízení a provoz daňového skladu podléhá podmínkám, které jsou orgány oprávněny stanovit za účelem předcházení možným daňovým únikům a zneužití daňového režimu, [a] jakou musí mít tyto podmínky obsahovou podobu, aby se naplnily cíle předcházení možným daňovým únikům a zneužití daňového režimu?

Jak má být vykládán zákaz diskriminace ve smyslu desátého bodu odůvodnění směrnice 2008/118/ES?

Jak musí být vykládána uvedená ustanovení a musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je čl. 53 odst. 1 bod 3 ZADS ve spojení s jeho čl. 53 odst. 1 bodem 5, pokud tato právní úprava kromě sankce, která již byla za tentýž skutek uložena, stanoví povinnost odebrat povolení do budoucnosti, s okamžitou platností a bez časového omezení?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (Úř. věst. 2009, L 9, s. 12).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Německo) dne 24. prosince 2021 – TE, RU, zastoupená zákonnou zástupkyní TE v. Stadt Frankfurt am Main

(Věc C-829/21)

(2022/C 138/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: TE, RU, zastoupená zákonnou zástupkyní TE

Žalovaný: Stadt Frankfurt am Main

Předběžné otázky

1. Je § 38a odst. 1 Aufenthaltsgesetz (AufenthG), který musí být podle vnitrostátního práva vykládán v tom smyslu, že migrující dlouhodobě pobývajícím rezident musí mít i v okamžiku prodloužení svého povolení k pobytu právní postavení dlouhodobě pobývajícím rezidenta v prvním členském státě, slučitelný s ustanoveními článku 14 a násl. směrnice 2003/109/ES⁽¹⁾, které pouze stanoví, že dlouhodobě pobývajícím rezident získá právo pobytu na území jiných členských států než je členský stát, který mu přiznal právní postavení dlouhodobě pobývajícím rezidenta, na období delší tří měsíců za předpokladu splnění ostatních podmínek stanovených v kapitole III této směrnice?
2. Je cizinecký úřad podle ustanovení článku 14 a násl. směrnice 2003/109 oprávněn při rozhodování o žádosti o prodloužení podle § 38a odst. 1 AufenthG, jestliže jsou splněny ostatní podmínky pro časově omezené prodloužení a cizinec má zejména stálé a pravidelné příjmy, konstatovat, že cizinec mezitím, tedy po přemístění se do druhého členského státu, pozbyl svého právního postavení v prvním členském státě podle čl. 9 odst. 4 druhého pododstavce směrnice 2003/109/ES, a že tedy jeho nárok zanikl? Je relevantním datem rozhodnutí datum posledního úředního resp. posledního soudního rozhodnutí?
3. V případě záporné odpovědi na první a druhou otázku:

Nese dlouhodobě pobývajícím rezident důkazní břemeno ohledně skutečnosti, že jeho právo pobytu jako dlouhodobě pobývajícím rezidenta v prvním členském státě nezaniklo?

V případě záporné odpovědi: Je vnitrostátní soud nebo vnitrostátní orgán oprávněn zkoumat, zda povolení k pobytu, které bylo dlouhodobě pobývajícím rezidentovi uděleno na neomezenou dobu, zaniklo, nebo by to bylo v rozporu se zásadou vzájemného uznávání úředních rozhodnutí, která je zakotvena v unijním právu?